

[Elisabeth Bruun Olesen]

Gratisprincippet er der jo brudt med. Det blev der med de 200 kr. i gebyr for den prøveforberedende enkeltfagsundervisning. Det må betragtes som et magisk trylleord: sesam, sesam, luk dig op! – så kan man bare kræve mere og mere ind. Nu er det 300 kr., som der står i bemærkningerne. Men hvad bliver det til senere? Der står jo i § 1, stk. 1, at størrelsen fastsættes af undervisningsministeren. Det vil sige, at undervisningsministeren kan bruge det finanspolitisk. Hvem siger, at det ikke bliver 500 kr. næste år? Måske bliver det 1.000 kr. Ikke fordi jeg vil overdrive vildt, men der er i alle tilfælde ingen grænser for, hvad det kan bruges til, hvis regeringen skulle få lyst til det eller kunne forsvare det finanspolitisk over for sig selv.

Stigningen fra 200 kr. til 300 kr. må også forekomme lidt paradoksal i forhold til, at regeringen mener, at man på arbejdsmarkedet stort set ikke har råd til nogen som helst lønforhøjelser. Jeg synes lige, jeg vil bemærke, at det ikke kun er en lov, der omfatter dem, der er i arbejde. Der står i bemærkningerne, at også ikke-erhvervsaktive i princippet vil blive omfattet af ordningen. Det vil sige, at også de, der ikke tjener en løn, er omfattet af denne ordning.

Man siger fra venstre: ja men alle og enhver har da råd til 300 kr., hvad er det for noget? Hvorfor klynker I så meget? Dertil vil jeg bemærke, at de uddannelser, der bliver tale om, f.eks. den ensprogede korrespondentuddannelse eller erhvervsproglig diplomuddannelse, ud over gebyret på de 300 kr. faktisk medfører betragtelige udgifter til bøger, som lægges oveni. Der skal lægges transportudgifter oveni. Det er uddannelser, der foregår om aftenen. Man skal måske igennem diskussioner med sin familie og mand om, hvorvidt man overhovedet kan få lov til det. Den situation står mange kvinder i. Hvis det oveni bliver meget dyrt, kan man frygte, at mange slet ikke vil turde gå i gang med disse uddannelser.

Jeg synes, det er mere end betænkeligt, og vi siger fra over for det.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil gerne sige tak til det flertal, som trods alt har erklæret sig villigt til at se på dette. Jeg vil gerne sige, at det ikke er et af de forslag, man er begejstret for at fremsætte

som undervisningsminister. På den anden side er det noget, der vedrører voksne, som modtager løn, og det er lige netop den gruppe, vi nu gør en hel masse for igennem vores voksenuddannelsesinitiativer. Derfor synes jeg ikke, det er urimeligt, at man henter en lille procent af disse store merudgifter hjem i form af et gebyr.

Jeg vil gerne opfordre hr. Ole Vig Jensen til at overveje endnu en gang, om ikke det var en idé at regulere dette gebyr en lille smule. Jeg tror ikke, det betyder særlig meget, om det er 200 kr. eller 300 kr.

Til gengæld vil jeg gerne takke hr. Ole Vig Jensen for, at han gerne vil være med til at se på, om vi kan udstrække opkrævning af gebyr til lignende områder. Når man læser bemærkningerne og ser, hvilke eksempler der dér er opregnet, må man sige til sig selv: hvis der er gebyr på enkeltfagskurserne, hvorfor i alverden er der så ikke også gebyr på dem, der er opregnet i bemærkningerne? På det punkt er der tilslutning fra et flertal, kan jeg forstå, og det vil jeg gerne sige tak for. Så må vi se på, hvorledes vi kan foretage en rimelig regulering af gebyret hen ad vejen, når der bliver brug for det.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Undervisningsministeren gentog, at dette handler om de folk, der har en løn. Der står i bemærkningerne, at også ikke-erhvervsaktive i princippet vil blive omfattet af ordningen. Skal man forstå undervisningsministerens ord på den måde, at de bemærkninger vil blive slettet?

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Nej, det er rigtigt, at det omfatter mennesker, som i hovedsagen modtager løn eller noget, der træder i stedet for løn, f.eks. i form af dagpenge. Dertil kommer, at disse kurser kan søges af f.eks. lærere, der har søgt fuld orlov uden løn, og de kan søges af hjemmegående osv. Jeg kan bekræfte, at de også kan søges af personer, som ikke modtager løn. Det sker i et vist, begrænset omfang.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning